

VÝROČNÍ ZPRÁVA

FARNÍHO SBORU

**ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ
V NOSISLAVI**

ZA ROK 2020

ÚVODEM

V této zprávě chceme připomenout nejdůležitější pravidelná, ale i mimořádná a příležitostná setkání, události a akce, které se konaly v našem sboru v těžkém roce 2020, a předložit také informace o jeho hospodaření. (Zároveň si uvědomujeme, že právě život církve se nedá tak docela charakterizovat slovy a čísly.)

CHARAKTERISTIKA

Farní sbor Českobratrské církve evangelické vznikl 31. prosince 1781 na základě tolerančních patentů císaře Josefa II. jako sbor evangelické církve helvetského vyznání. Od této doby bez přerušení trvá. (Protestantský element existuje v městysi od 16. století, přičemž přestál takřka dvoustleté období illegality i několik vln odchodů do exilu.)

V současné době je FS ČCE v Nosislavi poměrně živým farním sborem a jsou v něm zastoupeny a aktivně činné všechny generace.

Jeho posláním je sdílet Biblií určenou křesťanskou víru, lásku a naději, aby lidé byli inspirováni k přijetí křtu, k prohlubování duchovního života a ke službě v církvi i ve společnosti. Z hledajících jednotlivců vytvářet společenství poutníků.

Kromě nedělních dopoledních a odpoledních bohoslužeb se ve sboru konají pravidelné biblické hodiny pro dospělé, biblické hodiny pro děti, schází se mládež, konfirmandi, dětská hudební skupina, dechová kapela a učitelé nedělní školy ad. Sbor každoročně pořádá rekreační a vzdělávací víkendové pobyty, tábory, výlety ad. Před několika lety rozvinul spolupráci s YMCA, Diakonií ČCE a s Junákem.

Chceme být společenstvím, ve kterém se o Bohu a s Bohem mluví; ve kterém se čte a vykládá Bible; lidé se podporují ve víře, pomáhají si a navzájem se inspiroují k životu s Pánem Bohem; místem, kde je prostředkován biblicko-křesťansko-protestantský výklad každodennosti i zlomových okamžiků v životě (narození, partnerství, smrt); kde se lidé vzájemně podpírají ve chvílích, kdy je jim úzko, a společně se radují, když je jim dobře; místem, kde je aktivně rozvíjena českobratrská tradice a podporována odpovědnost za stvoření.

KONTAKTNÍ ÚDAJE O SBORU

Masarykova 156; 691 64 Nosislav; IČ: 48452831

mobil farář: +420 739 244 754

e-mail: nosislav@evangnet.cz

internetová prezentace: <http://nosislav.evangelnet.cz/>

<https://www.facebook.com/EvangelickacirkevNosislavi/>

číslo bankovního účtu: 2900034096/2010

statutární zástupci: Ondřej Macek (farář)

a Vladimír Lukl (kurátor)

STATISTICKÉ ÚDAJE O SBORU

Sbor měl k 31. prosinci 2020 420 členů. Zaměstnával jednoho faráře na celý úvazek a jednu pastorační pracovníci na poloviční úvazek.

Celá řada členů sboru aktivně napomáhá tomu, aby společenství žilo a fungovalo.

V roce 2020 zemřelo deset členů sboru (konalo se osm církevních pohřbů či rozloučení). Byly pokřtěny čtyři malé děti a dva dospívající muži. Kazatel vykonal pět svateb.

154 členů v roce 2020 podpořilo sbor finančně (salárem).

V ČASE PANDEMIE ZPŮSOBENÉ VIREM SARS-COV-2 (ONEMOCNĚNÍ COVID-19)

Mějte z toho jen radost, moji bratří, když na vás přicházejí rozličné zkoušky. Vždyť víte, že osvědčí-li se v nich vaše víra, povede to k vytrvalosti. (Jk 1,2-3)

Přiznávám, že nepřemýšlím o tom, kde se ta pandemie vzala, a ani mnoho o tom, jestli je to nějaký trest, nebo spíš následek našeho způsobu života, připomínka naší ohraničenosti a toho, že nejsme pány stvoření. Asi spolu s Vámi se všemi propadám únavě, tu spíše zoufalství, a jindy zas pochybám o kompetenci těch, kteří rozhodují, a občas i roste naděje, nebo obdiv k tomu, jak ji někdo zvládá. Je to a zřejmě i bude hluboký zářez do našich životů, který pravděpodobně poznamená minimálně jednu generaci – ve vzdělání, ekonomicky, společensky, kulturně atd. I pro církve je to největší výzva za řadu let.

Je však na nás, jak se v ní naše víra osvědčí. Jestli si zvykneme na neděle bez bohoslužeb a společenství, na týdny bez biblických hodin, nebo nám naopak on-line prostředí umožní něco nového; jestli se naučíme starat se o naši víru a zbožnost více samostatně a důsledněji; jestli z toho vyjdeme s větší pozorností k tomu, co je skutečně

důležité; k těm, kdo jsou osamělí; s větším důrazem na solidaritu, vztahy, vzájemnou pomoc; s větší vděčností za to, co nám před rokem přišlo ještě samozřejmé.

Jarní uzávěra nás zastihla v polovině března 2020 a trvala až do poloviny května. Slavili jsme úplně jiné Velikonoce. Podzimní uzávěra začala v polovině října a s malým přerušením v prosinci trvá stále... Slavili jsme úplně jiné Vánoce.

Naší velkou výhodou bylo to, že jsme měli díky Ondřejovi Svobodovi a Tomáši Luklovi nachystaný přenos z bohoslužeb, který začali využívat nejen členové našeho sboru. S Ivou Květonovou, Vladimírem Kendíkem a mnohými z Vás jsme se snažili pronikat do on-line prostředí a vyzkoušeli různé jeho možnosti. Spíše se dařilo vytvářet videa než pořádat setkání ve virtuálním prostoru. Technika také ovšem mnohokrát selhala (a samozřejmě i lidský faktor). Na jaře jsme víc telefonovali, na podzim začali i znovu chodit na návštěvy. Běžným se stalo vydávání a distribuce mimořádných listů každou neděli – s kázáním a zprávami ze sboru.

Onemocnění prodělal už leckdo ze sboru, leckoho se citelně dotkla uzávěra.

Hospodine, pomoz! (Ž 20,10a)

Ondřej Macek

NEDĚLE

BOHOSLUŽBY

Sotva rozběhnuvší se cyklus kázání na knihu Exodus přerušila pandemie. Během ní byly voleny texty snad povzbuzující a reflektující situaci a také proběhlo několik výkladů příběhu Lukáš 10,38-42. V létě bylo kázáno na Daniele a následně začal cyklus na evangelium podle Lukáše. (S evangelistou Markem tu Ondřej Macek začínal.)

Pašije a adventní nešpory musely být jen natočeny. (Velmi nám pomohl Vít Bébar a Vladimír Kendík.) Stejně tak i dětská hra – ale zase v ní mohly vystoupit všechny sborové děti a obešlo se to bez stresujících zkoušek.

„Normálních“ nedělních a svátečních bohoslužeb se konalo 39 za průměrné účasti 71. Vysluhována byla devětkrát večere Páně, která se nám skutečně stala velmi vzácnou. A od pozdního jara jsme ji slavili pomocí kalíšků.

V prosinci se z důvodu státních nařízení konaly v Husově domě bohoslužby od 9.00 a od 10.30 podle ulic.

Kromě Ondřeje Macka a Ivy Květonové posloužili přípravou bohoslužeb: Marta Židková, Vladimír Svoboda, Vlastimila Ryšavá, Alexandra

Jacobea, Filip Šimonovský, senior Jiří Gruber (slib nového staršovstva), Erika Petříčková, Marián Šusták, Jonatan Hudec.

Sborová oznámení připravoval kurátor Vladimír Lukl ve spolupráci s farářem sboru.

Jak už naznačeno výše, „vypravovali“ se zejména na jaře na naše on-line bohoslužby lidé z celé církve. A někteří z nich i přispívali do našich sbírek.

Pouze on-line bohoslužby měly zkrácený liturgický pořad (zpravidla jen tři písně, jedno čtení z Písma).

Proticovidová opatření přinesla několikrát také to, že se ve shromáždění nesmělo zpívat. Zpěv byl z části nahrazen společnou responzoriální četbou žalmu.

Celocírkevní sbírky se často nemohly konat, proto staršovstvo rozhodlo vždy o zaslání průměrné částky za poslední roky s prosbou členům sboru o dorovnání.

HUDEBNÍ DOPROVOD

Za klaviaturou se střídali Aleš Lukl, Hana Gottfriedová, Marta a Ondřej Židkovi, Lenka Dobrovolná z Brna a Vít Bébar.

Nejméně jedna píseň je obvykle zpívána ze zpěvníku Svítá. Částečně se tak chystáme na zavedení Nového evangelického zpěvníku, do kterého bude mimo jiné přejata část písní ze Svítá. NEZ bychom se podle posledních zpráv měli dočkat v roce 2021, v rozpočtu je pamtováno na jeho nákup. Na kytaru zpravidla hrál Jiří Svoboda, ke kterému se přidávala Radka Raflová, Iva Květonová a mládežníci.

DĚTSKÁ HUDEBNÍ A DOPROVODNÁ KAPELA

Při dohledávání našich vystoupení jsem byl překvapen z toho, jak často jsme v roce 2020 hráli – vlastně jsme hráli, co to šlo... Svou činnost datujeme od Vánoc 2016, tedy jsou to už 4 roky, nacvičili jsme celkem doprovod k téměř 40 písním ze Svítá. Většina hráčů průběžně mění nástroje, pravidelně se připravují v ZUŠ Židlochovice a mají možnost zakoušet, zda a jak se ve hře posunují. Nejednou hrálo více, ne-li všechny generace společně, při confirmaci hrála s námi mládež, rodiče, dechová kapela v počtu celkem 30 hráčů. Nejsme tělesem koncertním, ale doprovodným, tedy zpíváme se shromážděním. Máme mnoho společných zážitků z nácviků i účinkování – stres, radost, pocit úspěchu, souhry, služby. Považuji za důležité, aby účastníci shromáždění – děti, mládež, dospělí byli nějak aktivní, zapojili se a připravovali na neděli během týdne a to skrze obdarování a užití toho, čím žijí, co jim jde, na čem jim záleží. Chápu, že občas není energie a někdy převažuje nechuť. Snažím se také

nějak vnímat propojení našich aktivit s Pánem Bohem... První polovinu roku 2020 jsme věnovali nácviku Truvérské mše, měli jsme chuť k několika koncertům v okolních sborech... zatím ovšem odloženo. Hráli jsme při slibu nového staršovstva, při křtech, narozeninách, Díkčinění, rodinných nedělích, v Chráněném bydlení, venku o adventu seniorům, v červnu proběhlo hudební matiné. V druhé půlce roku 2020 jsme intenzivněji nacvičovali jen se staršími dětmi, repertoár jsme rozšířili o žalmy a vánoční písně, koledy, to jsme zčásti uplatnili v adventních shromážděních i v předvánočních videích, takže jsme i „studiově“ nahrávali. Díky záznamům na youtube našeho sboru si můžeme vše připomínat – hráče, písně, atmosféru, sdělení, která jsme dostali. Děkuji Alžbětě Mackové za spolupráci a vyhlížím další příležitosti v pokračování hraní v roce 2021.

Jirka Svoboda

BOHOSLUŽBY PRO DĚTI (NEDĚLNÍ ŠKOLA)

Děti v nedělce, pokud byla, probíraly se svými učiteli ve školním roce 2019/2020 desatero, modlitbu Páně a Apoštolské vyznání víry. Ve školním roce 2020/2021 začaly s církevním rokem.

Dětem se měli věnovat: Alžběta Macková, Gabriela Březinová, Radka Raflová, Miloš Dobrovolný, Vlasta Ryšavá, Filip Ryšavý, Ilonka Chrástilová, Jenda Ryšavý, Hana Svobodová, Hana Samsonová, Karolína Květonová, Zuzka Vítková, Barbora Židková, Bohdan Chrastil.

KAZATELSKÉ STANICE A PRÁCE V DIASPOŘE

V prvních měsících roku jsme vozili sestry a bratry z Přibic, Přísnotic a Žabčic dvakrát měsíčně na bohoslužby do tepla do Nosislavi. Po jarní uzávěře se bohoslužby konaly zpravidla první a třetí neděli v modlitebně v Přibicích. Dováželi jsme tam také zájemce z Přísnotic a Žabčic. Průměrně se bohoslužeb účastní kolem deseti lidí.

Po bohoslužbách 6. září jsme zůstali v modlitebně na malou svačinu a ke společnému rozhovoru, na který jindy není mnoho času (všichni už spěchají k obědu.)

Členy sboru v diaspoře jsme se snažili podle možností navštěvovat a pravidelně je informovat o dění ve sboru prostřednictvím sborových listů. Mimořádné sborové listy jim obětavě rozvážel Vladimír Lukl.

ÚTERÝ

BIBLICKÉ HODINY PRO DĚTI

Setkávání dětí při biblických hodinách bylo také značně omezeno. Pokud to šlo, potkávali jsme se na faře nebo v bezpečnějším prostoru.

ru dvora Husova domu ve dvou skupinách. Obzvlášť mladší skupinu bylo někdy hodně těžké uklidnit a přivést k soustředěné práci, k čemuž nošení roušek a změny prostředí právě nepřispívaly. Děti bylo požehnaně, průměrně se jich scházelo kolem devatenácti. Jsme vděční i za zájem spřátelených rodin sboru posílat děti na náboženství. V první polovině roku jsme probírali ještě příběhy ze Starého zákona, od září pak příběhy z evangelií. Ondřej Macek s Ivou Květonovou natáčeli v době lockdownu videa s biblickými příběhy, která posloužila i dalším nejen malým divákům mimo sbor. S velkým napětím jsme čekali, zda se v létě uskuteční dětské tábory. Podařilo se a děti vyjely tradičně na Blažkov a do Pusté Rybné. I vánoční hra byla jiná. Děti vyprávěly vánoční evangelium ode dveří svých domovů. Vytvořené pásmo bylo pak k vidění na našem kanále na YouTube. Pro některé diváky bylo překvapením, kolik dětí ve sboru máme. Pro jiné velkým povzbuzením a posilou vidět po delší době nepotkávání se třeba vlastní vnoučata a to, co se naučila, jak povyroستla.

STARŠOVSTVO

V roce 2020 se uskutečnilo devět řádných schůzí staršovstva a několik pracovních porad (jedna byla ve vinném sklepě). Museli jsme se také naučit scházet se ve virtuálním prostoru pomocí aplikace ZOOM. Členy staršovstva (2014–2020) byli: Hana Gottfriedová, Luboš Samson, Vladimír Lukl, Jiří Svoboda, Ondřej Židek, Vladimír Svoboda, Roman Křišpín, Vlastimila Ryšavá, Jiří Květon. Na jeho práci se dle svých možností podíleli i náhradníci: Miloš Dobrovolný, Petr Bartušek a Jan Brchaň.

Do schůzí pravidelně přicházela také pastorační pracovnice Iva Květonová.

Na Výročním sborovém shromáždění 8. března 2020 bylo zvoleno nové staršovstvo (2020-2026) ve složení: Hana Gottfriedová, Lubomír Hainz, Roman Křišpín, Jiří Květon, Vladimír Lukl, Luboš Samson, Jiří Svoboda, Vladimír Svoboda, Ondřej Židek. Jejich náhradníky jsou v tomto pořadí: Vlastimila Ryšavá, Radka Raflová, Miloš Dobrovolný, Petr Bertušek ml., Gabriela Březinová.

Kurátorem byl 19. května zvolen Vladimír Lukl a místokurátorem Roman Křišpín.

Staršovstvo delegovalo své zástupce na seniorátní zasedání Jeronymovy jednoty (Jiřího Svobodu a náhradníka Luboše Samsona) a na konvent (Ondřeje Macka, Vladimíra Lukla, Vladimíra Svobodu).

Většinu práce staršovstva pohltily úkoly spojené s programem, běžným a mimořádným provozem sboru (často jsme hledali možnosti pro jeho fungování během pandemie), financemi, stavebními akcemi

(plánování opravy fary a oken v kostele). Staršovstvo jednalo také o odchodu kazatele a skončení povolání pastorační pracovnice v roce 2021, hledalo jeho/jejich nástupce či nástupkyni, připravovalo se k volbě nového staršovstva.

Presbyteri si mezi sebou rozdělili úkoly a odpovědnost za jednotlivé části sborového života.

Staršovstvo se také sešlo s ředitelkou Diakonie ČCE – střediska v Brně Lenkou Svobodovou.

STŘEDA

PŘÍPRAVA KE KONFIRMACI

V červnu jsme slavili bohoslužby se křtem a konfirmací. Pokřtěný byl Jiří Dobrovolný a konfirmováni Karolína Květonová, Zuzana Vítková a Filip Židek. Jonáš Březina se zatím pro konfirmaci nerozhodl, s ostatními však chodil na přípravu a jezdil na společné pobyty. Konfirmace je osobní přiznání se ke křtu, nejde tedy o tradici a zvyk, o povinnost a samozřejmost, ale o svobodné rozhodnutí. I ostatní konfirmandi si tohle díky Jonášovi mohli lépe uvědomit. Konfirmaci předcházel společný víkend ve Veselí, kde jsme připravovali bohoslužby, zažili obrovský liják a poutavé povídání faráře Jana Kellera. A taky lahvování vína, o které se celý rok pečlivě staral Pavel Samson.

Od ledna 2020 se začali ke křtu a konfirmaci připravovat Matěj Tesař, Prokop Židek, Vilemína Květonová a Hynek Svoboda. Hezká skupina, leč genderově přece jen poněkud nevyvážená. V létě se jako stará garda zúčastnili tábora a v září jsme s nimi prožili vydařený víkend v Bezuchově poblíž Přerova, kde jsme putovali po stopách J. A. Komenského a to až k Hranické propasti, kterou zakreslil do mapy Moravy. Na podzim jsme ještě u Květonových posbírali hrozny na nový ročník konfirmačního vína, které opět opečovává Pavel Samson ve svém vytuněném sklípku. Někteří se mají ještě co učit a to nejen ve vinohradu. Ale online setkávání v tomto směru moc produktivní není.

HOVORY O VÍŘE (NEJEN) PRO ZAMĚSTNANÉ (STŘEDNÍ GENERACE)

V postu se před uzávěrou uskutečnilo několik setkání nad tématem: Co jednou bude... o víře a posledních věcech. Chtěli jsme se věnovat také knize zemřelého prof. Petra Pokorného (1933-2020) Perspektivy víry.

ČTVRTEK

BIBLICKÁ HODINA

Pokud to šlo, konala se biblická hodina na faře se společnou četbou knihy Skutků apoštolských. Na on-line biblické půlhodině byla před prázdninami probírána kniha Rút a po nich První list apoštola Pavla Tesalonickým s obsáhlým úvodem o apoštolu Pavlovi.

Osobní setkávání nám jednoznačně chybělo, ale díky počítačům, tabletům a mobilům si zas mohli biblický výklad poslechnout ti, kdo by se na setkání na faře normálně nedostali.

MLÁDEŽ

Mládež se pomalu hezky rozrůstá. Je docela aktivní v seniorátu, ale v setkávání na sborové půdě aktivita trochu pokulhává. (Neformální se snad daří.) Možná chybí lídr. Hnacími motory jsou spíš farář či pastorační pracovníci. Ilona Chrastilová a Ondřej Ryšavý byli na podzim zvoleni do seniorátního odboru pro mládež. Velká část jezdí na Kunvald, z některých se stali platní tahouni brigády, Jenda Ryšavý ji vede jako kvestor. Mnozí byli jako vedoucí na táboře v Pusté Rybné či ještě i jinde. Pokud to šlo, jezdili na bohoslužby YESle do Brna, později se jich i dalších seniorátních akcí pro mládež účastnili online. Okouzující Bohdan bavit svými kouzly již podruhé na Plesem v Brně. Výraznějším způsobem se mládež zapojila do hudebního doprovodu při bohoslužbách. Taky pomáhali s ozvučením, s roznášením mimořádných listů, s instalací vánočního stromu, s akcí Otevřený kostel, Zuzka i jako dobrovolnice v Diakonii, obcházeli vesnici jako andělé. Hezké bylo společné grilování na konci školního roku nebo táborová afterparty s bojkovkou.

PÁTEK

SETKÁNÍ NAD BIBLÍ V CHRÁNĚNÉM BYDLENÍ (CHBN)

Pravidelných setkání nad Biblí bylo pomálu. Připravovali je farář a pastorační pracovníci. Nejspíš už si však nikdo nepamatuje, o čem jsme si vyprávěli naposledy. V únoru se při škvarokobraní hezky zpívalo s doprovodem pana Křišpína na akordeon, lidové písně zapěly i místní Švarcavanky. V létě jsme se potkali opět při grilování na zahradě, které spolu s CHBN pořádají členové sboru. Ondřej Macek se ujal grilování (jako vždy) a Iva Květonová mu rozbila lávový kámen, který si pořídil, aby párečky byly hezky propečené, chutné a nespálené. V září jsme ještě stihli vyjet na výlet na Minifarmu do Popovic u Rajhradu. Vlasta Ryšavá tam odvázně rozpoutala ochutnávku kozího mléka (moc lidí se přesvědčit nedalo), Ondřej Macek vyptal kozí sýr

(o ten už byl větší zájem) a paní vedoucí Hana Prchalová dopravila na kole z Rajhradu čerstvé trubičky a koláče (po nich se zaprášilo). Na podzim byly opět omezené a nakonec zakázané návštěvy. Covid měla jen jedna klientka během pobytu v nemocnici. Ostatní zatím přestáli náročný čas jakžtakž dobře. Farář je chodil povzbuzovat. Čerstvě otestovaní jsme, byť s mnohem menší účastí než jiné roky, slavili advent při pobožnosti s famózním občerstvením a vaječným likérem (to je snad jediné z alkoholu, co klientky rády). Klientky a pečovatelky vyráběly různé výrobky na jarmark, který sice nebyl, ale nakonec se výrobky přece jen prodaly během Otevřeného kostela v adventu. Přispěly tak na opravu oken v kostele.

DECHOVÁ KAPELA

Zkoušky v koronavirovém roce ovlivnilo dvakrát omezení, na jaře a na podzim. Zrušen byl plánovaný květnový koncert v kulturním centru a poprvé po několika letech nebyla ani štědrovečerní pouť. Ale přesto byl rok bohatý na události. Přispěla troubením na Svatodušní neděli, kdy byla konfirmace. Náš sbor hostil trubače evangelických pozounových sborů Consonare při letním týdenním soustředění na začátku července. Toto společenství si při zkouškách a troubení při nedělních bohoslužbách užili členové naší kapely Jan Lukl a Vladimír Lukl, který se staral také o ubytování a částečně i o organizaci pobytu. Kapela výjimečně měla zkoušky i o prázdninách. Důvodem byl zářijový koncert v rámci 40. ročníku Brněnského varhanního festivalu v evangelickém kostele v Nosislavi. Další příspěvek měla kapela při natáčení adventních nešporů, na Štědrý den hrála z věže kostela a preludiem zahájila štědrovečerní bohoslužbu. Doprovod při pohřebních shromážděních byl pro kapelu samozřejmostí.

V létě kolektivně vytvořila a vydala nový notový sešit, který obsahuje třicet devět různých kousků pro B a C ladění. Členem spolku Consonare je zatím Vladimír Lukl, který se zúčastnil únorového soustředění v Ústí nad Labem, kde se snaží založit podobný soubor jako máme my v Nosislavi.

Vladimír Lukl

OSTATNÍ

EKUMENA

Ekumenické shromáždění se konalo 26. ledna 2020 v římskokatolickém kostele sv. Jakuba v Nosislavi. Kázal Ondřej Macek, který posloužil i při večerní mši v Židlochovicích. Bohoslužebné texty připravily ly církve z Malty.

20. dubna se duchovní z Nosislavi a ze Židlochovic sešli u ekumenického kříže na Výhonu a natočili pro všechny věřící pod kopcem modlitbu a biblický výklad. V červnu se konalo „posvěcení“ budovy nové školky.

VODA

Ze Znojma do Hrádku po řece Dyji. To byla letošní sborová voda. Počasí ideální, voda průzračná, řeka zábavná. Jezy i peřeje. Užili jsme si hodně koupání, sem tam i nechtěného. Viděli jsme ondatry, volavky i kvakoše nočního. Roman nás zásobil řízký a sekanou a rozmazloval děti všelijakými dobrotami. Bez úrazu se to tentokrát neobešlo. Farář si po hodině jízdy zlomil ruku a musel si vzít taxíka do nemocnice. Sádra až po rameno na pět týdnů.

TÁBOR V PUSTÉ RYBNÉ

Pod záštitou YMCA Brno proběhl i další ročník tábora na oblíbeném tábořišti v Pusté Rybné. Putovali jsme opět s králem Davidem, upletli mu teplé ponožky na studené nohy (nijak mu to však nepomohlo), doprovodili ho až do hrobu a byli u toho, když se vlády ujal moudrostí oplývající Šalomoun. Pár kolínek se odřelo, některé hlavičky bolely, dva dny nám propršely. Zato jsme ani jednou nenavštívili nemocnici v Poličce. Byli jsme na výletě, báli se při nočních bojovkách a koupali se v místním rybníčku, sami si vařili. Někdo se i šťastně zamiloval. Jinému přestalo chutnat kvůli neopětované lásce. Slz bylo snad méně než vloni. Nejoblíbenější tábornicí byla opět Vanilka (vymazlené morče z krounské fary). Díky moc všem, kteří něco darovali, připravovali, podíleli se, prostě byli.

PARTNERSKÉ SBORY

S našimi partnerskými sbory jsme byli v roce 2020 jen v písemném styku. I to bylo však pro nás a snad i pro ně navzájem důležité: potěšovat se a porovnávat zprávy o reakcích společnosti na Slovensku, v Holandsku a Německu. V Hasseltu zemřelo na Covid 19 několik členů sboru. Odloženo bylo i jejich spojování s dalším sborem. Dopisy ze sborů byly přetištěny ve vánočním listu.

SPOLUPRÁCE

Náš sbor dlouhodobě spolupracuje s brněnským střediskem Diakonie ČCE, zvláště s Chráněným bydlením v Nosislavi.

V našich prostorech se schází Mateřské centrum Nosislávek YMCA Brno a skauti (pátek); podle svých možností nám pravidelně přispívají na energie. S oběma subjekty se snažíme nějak prolínat, potká-

vat a organizovat společné programy. Skauti nám například na štedrovečerní bohoslužby dovezli betlémské světlo. YMCA mimo jiné organizuje odpoledne s divadlem na závěr školního roku.

KONCERTY, DIVADLO A VÝSTAVA

7. června jsme mohli trochu vyléčit absták po hudbě. Amálka, Markéta a Vít Bébarovi nás v kostele provedli S Komenským barokní Evropou (Bach, Cima, Vivaldi, de Arauxo, Grancini, Buxtehude, Komenský).

21. června jsem spolu s Noslávkem pořádali v Husově domě divadelní představení Angatar (pohádka o malém lovcí z Grónska).

20. září vystoupila naše dechová kapela spolu s varhanicí Hanou Barošovou na koncertu Labyrint i srdce.

V kostele byla umístěna výstava plakátů Mariky Toman Bumbálové na motivy Komenského knihy Unum necessarium a Komenského Timeline z projektu Komenský 2020.

MIMOŘÁDNÉ AKCE

V tomto roce jsme ukončili sponzorování Dipu Snala z Bangladéše. Dipu si našel školu blízko svého bydliště, která ovšem nespadá do programu BanglaKids. Od října sbor sponzoruje ve studiu sedmiletou dívku také z Bangladéše. Jmenuje se Shima Tudú. Korespondenci přes ADRA zajišťuje Vladimír Lukl.

V březnu byla před Husův dům umístěna lavička Charlie připomínající manželku T. G. Masaryka, na které je umístěn i její výrok. A také jsme před něj zasadili okrasnou třešeň sakuru. Jednalo se především o iniciativu Hany Svobodové, která byla finančně podpořena MAS Podbrněnsko.

Na konci srpna a na začátku září proběhla sbírka šatstva a jiných potřebných věcí pro Diakonii Broumov, kterou chystala Jitka Brchaňová.

OTEVŘENÝ KOSTEL

V letošním roce jsme měli v každou adventní neděli otevřený kostel na pár hodin odpoledne. Chtěli jsme i v covidové době nabídnout kolemjdoucím zamyšlení, ztišení, usebrání se. Na dodržení epidemiologických opatření dohlíželi dobrovolníci. Na stěnách kostela byly citáty Komenského a jeho životopis. Návštěvníci si během všech adventních nedělí mohli složit a pomalovat betlém, který byl dřevěný, sestávající z mnoha částí. Jeho výrobu zajistil Vít Bébar, navrhla jej Ráchel Konvalinková. Na každou neděli byla k vyzdobení jiná scéna. Začalo se domy, pak pastýři a zvířata, andělé, mudrci a na závěr

další lidské postavy a jesličky. Tyto části příchozí skládali na schody před stůl Páně a tvořili velký betlém. Na štědrý den si je účastníci rozebrali do svých domovů. Při těchto nedělích si návštěvníci mohli zakoupit různé výrobky a výpěstky a tím přispět na opravu oken v kostele. Výtěžek činil 34 130,- Kč.

Vlastimila Ryšavá

ROSTEME VE VÍŘE S KOMENSKÝM

15. listopadu uplynulo 350 od úmrtí českého teologa, filosofa a pedagoga J. A. Komenského. Díky podpoře z grantového systému ČCE DARP jsme chtěli, aby se nám Komenský stal průvodcem během celého roku po sborovém životě. Nakonec jím byl, ale trochu jinak – sám prožil epidemií a společenských krizí celou řadu.

Z původně naplánovaných akcí se podařilo uskutečnit jen některé. Např. konfirmační soustředění, dvě výstavy, dva koncerty a také vydat knihu Neccesarium, kterou na motivy jeho díla Jedno jest potřebí připravili Iva Květonová, Ondřej Macek a Marika Toman Bumbálková. Dílo vyšlo těsně před Vánoci v nakladatelství Eman a dostaly ji všechny sborové děti, mládež a konfirmandi „pod stromček“.

VEŘEJNÁ PREZENTACE

V roce 2020 jsme vydali tři řádné sborové listy (velikonoční, podzimní, vánoční) a dvaadvacet mimořádných. Jejich redakci zajišťovali: Lenka Dobrovolná, Vladimír Svoboda, Iva Květonová a Ondřej Macek.

Sborové webové stránky naleznete na adrese <http://nosislav.evangnet.cz>. Informují návštěvníky o životě sboru, pravidelném programu, plánovaných akcích a mimo další informace je zde také možné nahlédnout do sborové fotogalerie.

Nejaktuálnější zprávy i fotky lze najít na facebooku. <https://www.facebook.com/EvangelickacirkevNosislavi/>

Hodně jsme začali používat náš kanál na Youtube (<https://www.youtube.com/channel/UCA1yGHruhaUZdiIfiL6CW5A>), kromě bohoslužeb tam lze najít náboženství pro děti, biblické půlhodiny, kurz pro konfirmandy, hovory o víře, vánoční hry, záznamy koncertů ad.

Sbor již po jedenácté vydal knížku meditací Zastav se na chvíli... Jde o soubor biblických úvah, které připravil pro rok 2021 Ondřej Macek, modlitbami jej doplnila Iva Květonová. Knižka je koncipována především jako dárek na návštěvy. Náklad je 2000 ks, z nichž sto si necháváme pro vlastní členy, zbytek se během několika týdnů rozběh-

ne po ČCE. Letos to mělo být i díky fotografiím uvnitř takové děkova-
cí poohlédnutí za posledními roky života sboru.

PODÍL SBORU NA ŽIVOTĚ CÍRKVE A SENIORÁTU

Sbor nežije sám pro sebe, ale je součástí Českobratrské církve evan-
gelické, na jejímž životě se podílí.

Poslanci konventu byli Vladimír Lukl, Ondřej Macek a Vladimír Svo-
boda. Ondřej Macek je jeho předsedou. Vladimír Svoboda a Iva Kvě-
tonová zasedají v seniorátním výboru. V seniorátní Jeronymově jed-
notě jsou aktivní Jiří Svoboda a Luboš Samson. Iva Květonová je na
poloviční úvazek seniorátní farářkou pro mládež. V seniorátním Po-
radním odboru pro výpomocné kazatele pracuje Vladimír Svoboda,
Marta Židková a Ondřej Macek. V dozorčí radě střediska Diakonie
ČCE v Brně zasedali (i jako zástupci sboru): Ondřej Macek a Hana
Svobodová. Marta Židková je kaplankou Evangelické akademie, ve
školských radách EA (ZŠ, SŠ, VOŠ) zasedají Olga Židková a Alžběta
Macková. V brněnském středisku Diakonie ČCE pracovaly Lenka Svo-
bodová (jako jeho ředitelka), Vlastimila Ryšavá a Jana Tesařová.
Marta Židková je členkou seniorátního odboru pro práci s dětmi, Iva
Květonová, Ilona Chrastilová a Ondřej Ryšavý jsou členy odboru pro
práci s mládeží, Lenka Svobodová pro diakonickou práci. Ondřej Ma-
cek je předsedou Komise pro celoživotní vzdělávání kazatelů při Sy-
nodní radě a Iva Květonová je členkou Komise pro vikariát a jáhen-
skou praxi. Bohdan Chrastil se stal externím spolupracovníkem re-
dakce Českého bratra.

HOSPODAŘENÍ

HOSPODAŘENÍ

Rok 2020 jsme skončili ve výrazném přebytku. To je určitě radostná
a povzbuzující zpráva. Moc si vážíme každého příspěvku, který přišel
i v této nelehké době. Jsme si vědomi velké obětavosti jednotlivců i
té nejstarší generace sboru. Úspora je ovšem také dána tím, že jsme
v určitých měsících netopili a i jinak ušetřili na zastaveném „provozu“
sboru. Rovněž jsme na rok 2020 neplánovali žádné velké stavební
akce, abychom vytvořili finanční rezervu na opravu fary a kostela.
Dost z našich aktivit hlavně s dětmi je pokryta granty (JMK, ČCE,
YMCA), příspěvky jsme dostali i od MAS Podbrněnsko a obce Nosi-
slav.

V roce 2021 zase výrazně poporostou mzdové náklady a i naše pří-
spěvky na fungování celé církve (personální fondy: 225 tisíc, reparti-
ce: 77 tisíc).

<i>náklady</i>	<i>2020</i>
Spotřební a kancel. materiál, zboží: tisk sborových listů, předplatné církevního tisku, nákup Evangelických kalendářů a Na každý den, úkladové prostředky, tonery, knížky, dlažba, tisk meditací	124 242
Spotřeba energie: elektřina, plyn, voda, stočné	57 109
Prodané zboží	0
Běžná údržba (oprava střechy kostela)	44 413
Cestovné	14 358
Prezentace – dary křesť. služby a sbor. pohoštění	1 461
Telekomunikace	8 337
Placené nájemné	0
Spotřeba ostatních služeb: poštovné, autorská vystoupení, přednášející, hudební a jiné dílny, kurzy, ilustrace Necessariu	85 662
Mzdové náklady vč. pojištění (alfa kurzy)	1 832
Daně a poplatky: daň z nemovitostí	448
Poskytnuté dary: Dipu Snal, Diakonie Broumov	10 800
Odvod repartic seniorátních	18 510
Odvod repartic celocírkevních	59 560
Odvod do PF	168 754
Odvod za pastoračního pracovníka	68 000
Odpisy	0
Ostatní náklady: pojistné	7 145
Daň z příjmu: daň z úroků	73
<i>náklady celkem</i>	<i>670 704</i>
<i>příjmy</i>	<i>2020</i>
Sborové sbírky	132 425
Dary účelové	76 476
Dary neúčelové	266 432
Salár	381 733
Příjmy z prodeje knížek meditací, nájemné – NosiNET, farní byt	126 284
Ostatní sbor. příjmy: úroky	13 431
Tržby z prodeje majetku	4 335
Přijaté příspěvky mezi organizacemi-církevní granty	64 908
Provozní dotace: granty obec, JMK	65 000
<i>Výnosy celkem</i>	<i>1 131 024</i>
<i>Hospodářský výsledek</i>	<i>460 320</i>

Granty jsme v roce 2020 získali od JMK na práci s rodinami, od ČCE na Rosteme ve víře s Komenským, od obce na opravu střechy kostela, od MAS Podbrněnsko na lavičku Charlie, od MŠMT přes YMCA na tábor a soustředění s konfirmandy. Děkujeme!

K 31. prosinci 2020 sbor neměl žádné neuhrazené závazky, dluhy ani půjčky.

SPRÁVA SBOROVÝCH BUDOV

Na jaře loňského roku se podařilo na kostele zakotvit plech na levé střeše kostela, abychom předešli a zabránili uvolnění krytiny. Tuto práci provedla firma Milana Nádeníčka.

Ve dvoře Husova domu proběhlo položení dlažby a srovnání terénu nad septikem, který je v levé části dvora Husova domu z důvodu zkulturnění prostor. Byla nainstalována lavička a osazen strom před Husovým domem.

Probíhaly různé údržbové práce.

Na faře probíhaly přípravy a plány na rekonstrukci a celkovou výměnu elektroinstalace, vymalování, nové odpady, voda, odizolování podlah v přízemí fary a s tím spojené práce. Tuto rekonstrukci plánujeme po odchodu rodiny Mackových v letošním roce.

Z toho vyplývá, že v roce 2021 a 2022 budeme své síly směřovat na tuto rozsáhlou akci. Moc prosíme Vás všechny o pomoc jak brigádnickou, tak i finanční. Brigádníky budeme osobně oslovovat.

Na závěr mi dovolu, abych Vám jménem svým a jménem staršovstva poděkoval za Vaši obětavost.

Roman Křišpín

ZAMĚSTNANCI

PASTORAČNÍ PRACOVNICE

1. 1. 2021 to bylo 10 let, co jsem začala pracovat v nosislavském sboru jako pastorační pracovnice. V srpnu 2021 tato jedna dekáda mé služby končí. Sbor do budoucna kvůli finanční náročnosti s pastoračním pracovníkem nepočítá. Ale teprve se uvidí, zda půjde všechna práce zvládat i v případě, že se s námi spojí okolní sbory.

Pro sbor to byl čas, kdy po dlouhé době pracoval pravidelně ve sboru ještě někdo další vedle faráře. Trvalo dlouho, než si to lidé začali uvědomovat a zvykli si na to. Možná nejjednodušší to bylo pro děti. Rychle přijaly, že se při jejich setkáních střídá farář s pastorační pracovnící. Nebo že se při některých aktivitách, třeba přespávání v Husově domě, táboře, pobytech, výletech, setkají s oběma. Hůř si zvy-

kala nejstarší generace. Pro někoho je návštěva faráře nenahraditelná, jiný je však přece jen rád za kohokoli. Někdy mi bylo líto, když naši společnou práci s Ondřejem někdo nevnímal týmově, pochválil třeba, že pan farář měl hezké rodinné bohoslužby, a my je vytvářeli dohromady. Je to něco, co je potřeba se taky učit. Dobře fungující tým nedělají jen dobré vztahy v týmu, ale i lidé kolem, celý sbor a jeho vnímání. Někdy se mi zdá, ale možná se mýlím, že jsme si zvykli na hodně práce, brali ji jako standard, ale už si ji tolik nespojovali s tím, že ji zastává víc lidí. Bude si to třeba víc uvědomit, až přijde nový farář, který bude na věci sám.

Za možnost služby v našem sboru jsem hodně vděčná. Začínala jsem jako maminka půlroční Justýnky a dalších tří dětí na čtvrtinový úvazek. Postupně k tomu přibýly další úvazky. Čtvrtinový, pak poloviční na Evangelické akademii. Navýšením na polovinu ve sboru jsem pak už pracovala naplno. Jeden rok jsem strávila na vikariátu, soustavná příprava na budoucí povolání faráře. Byla ordinována ke službě v církvi a stala se na půl úvazku farářkou pro mládež Brněnského seniorátu. Nebylo vždycky snadné kloubit dva různé úvazky a rodinu, doma jsem chyběla.

Hodně si uvědomuji příležitosti, které jsem v našem sboru dostala. Příležitost podílet se postupně na všech sborových programech, pracovat s Ondřejem v týmu, který se občasným stínům navzdory ukázal jako dobře funkční. Měla jsem tak možnost o mnoha věcech mluvit, společně promýšlet koncepci sborové práce, bavit se o teologii, plánovat, obohacovat se vzájemně nápady, zkušenostmi, mít v tom druhém taky zpětnou vazbu, kritika i toho, kdo povzbudí a podepře.

Zažila jsem za těch deset let mnoho radosti, hezkých setkání, lidskou blízkost, obohacení, z táborů se mi nechtělo odjíždět. Hodně mě těšilo, když jsem viděla, že je i lidem ve sboru dobře, že se děti těší na nábožko, na tábor, na přespávání, ptají se, kdy zase co bude. Těšilo mě, že se na akcích sboru objevují i lidé a rodiny z vesnice nebo odjinud. Snad se podařilo sbor víc otevřít. Myslím, že taky hodně díky velké spolupráci s YMCA Brno a jejím (naším) klubem Nosislávek, pro který ještě stále píšu granty, dělám administrativu. Taky díky skautům, kterým sbor poskytl klubovnu a byli/jsme s nimi v dobrých vztazích. Nechci ani nemohu na tomto místě vyjmenovávat všechno, u čeho jsem byla. Třeba si na něco vzpomenete sami. Taky sami nejlép zhodnotíte, zda byla práce pastorační pracovnice pro sbor přínosem nebo ne. Za sebe mohu s jistotou říct, že jsem v Nosislavi pracovala moc ráda. Cítím se mnohým obohacená a vděčná.

Myslím, že díky dobré spolupráci s Ondřejem jsme byli i celkem schopní pružně zareagovat na první vlnu pandemie v loňském roce.

Nezhroutili jsme se z toho, byť to bylo i pracovně dost složité, zažívali v tom všem i chuť a radost. Bylo víc nápadů, povzbuzování, sám by to člověk zvládal mnohem hůř. Museli jsme se učit nové věci, technologie, stříhat video, používat různé nástroje a způsoby práce v online prostoru, taky přijmout, že každý výkon, i ten špatný, který by chtěl člověk rychle zapomenout, je pak „navěky“ k dispozici na internetu. Budeme se teď ještě dlouho učit, jak žít v církvi jinak. Jak doprovázet lidi, když je to s návštěvami složité. Jak spolu komunikovat.

Moc bych si pro náš sbor přála, aby tu lidem (i nově příchozím) bylo dobře, aby lidi chtěli žít podle Ježíšových způsobů a bylo to znát.

Iva Květonová

FARÁŘ

Do nosislavského sboru jsem přišel v srpnu 2009 a v srpnu 2021 z něj odejdu.

Mrzí mě, že jej opouštím během tak složitého času, kdy se budeme snad vzpamatovávat z pandemie a kdy nás čeká spojování se sousedním sborem či sbory. K rozhodnutí odejít na nové působiště mě vedlo několik skutečností, ale především to, že to naše církev považuje za zdravé – pro sbory i kazatele. Bude se mi stýskat, bude mi smutno a budu na Vás myslet asi velmi často.

Osobně to pro mě a pro naši pro rodinu byly nejšťastnější roky, které jsme zatím směli prožít. Narodily se nám tu tři děti a neskutečně mnoho jsme od Vás přijali.

Když se otáčím jako farář myslím spíše na různá selhání, zanedbání, nedorozumění, hříchy a chyby, na lidi, které jsem zranil, ztratil. Vybavují se mi tváře i situace a také vím, že je jistě i mnoho zlého, co jsem si ani neuvědomil. Jak stárnu, tak mi nezbývá než víc a víc doufat v milosrdenství a odpuštění lidské i boží.

Nosislavský sbor podobně asi jako kdejaké jiné lidské společenství je čas od času poznamenán nějakým vnitřním konfliktem, napětím nebo pomluvou. Jak jsem asi v životě pesimista, tak v tomto mám hodně velkou naději, že se leccos časem zahojí, pochopí, nahlédne jinak a že je toho více, co nás spojuje, než toho, co nás od sebe odděluje. Pro mě je možná největším božím zázrakem a důkazem pravdivosti evangelia to, že navzdory naší lidskosti církev pořád ještě trvá a občas dokonce někoho Ježíšův příběh nadchne a promění.

Žádnou zásluhu nemám na tom, že v době mého působení tu bylo hodně dětí. (Ani jsem je nevyrobil a ani nebyl tím, kdo by jejich rodiče ve společenství sboru udržel.) Je a byl to pro mě i pro sbor velký

dar! Jsem rád, že jsme jezdili společně na tábory a za všechny vedoucí na nich. Po letech skromných domácích pokusů a propojování se s mládeží v Silůvkách a Brně II. „máme svou malou mládež s potencionálem“. Několik mladých lidí jsem „vykonfirmoval“ a je mi to hrozně líto. Zároveň si však v souvislosti s konfirmací uvědomuji její problematičnost a také to, že velmi záleží na rodinném prostředí a na modlitbách rodičů i sboru. A někdy se také stane zázrak, že s dítětem do církve objeví cestu i jeho blízcí.

Jsem rád, že jsme se několikrát pokusili o Alfa kurzy. Kdyby se jejich úspěšnost měřila tím, kolik lidí jsme díky nim přivedli do kostelních lavic, tak by smysl tolik nedávaly. Ale myslím si, že i na nich jde o společenství, nabídku setkání – s lidmi a jejich vírou, o naše vlastní prohlubování víry. Má-li sbor růst, tak je třeba si ovšem uvědomit, že naprosto klíčové je to, jak svoji víru žijeme a jestli sebereme odvahu o ní říci svým blízkým, přátelům, sousedům. A nenahraditelné je i to, jak působí naše společenství a prostředí, ve kterém se scházíme. Jestli budeme otevření, ale také současní a estetičtí.

Co mě trápilo a trápí je to, že se mi nepodařilo pozvat k setkávání nad Biblí více členů sboru. Považuji společnou četbu Bible za něco úplně ústředního pro život křesťanského společenství. A také mám zkušenost, že to opravdu víru proměňuje, když se lidé nad Biblí setkávají a mluví o tom, co přečetli, jak tomu rozumí, o své vlastní zkušenosti.

Ve střední generaci jsme spolu asi rádi. Myslím, že se nám občas dařila hezká setkání na výletech, pobytech, na vodách, na různých formálních nebo neformálních sborových odpoledních, ale pravidelné setkávání a mluvení o víře spíše vyšuměla, nebo nebyla prioritní či potřebná.

Za „problém“ považuji mezigenerační sounáležitost. Myslím si, že jsme společenství spíše malé a že bychom o sobě měli tedy více vědět a více se znát. Je to těžké se bavit s někým, kdo je jiného věku a jiné zkušenosti; všimnout si, že někdo ze společenství vymizel (věkem, nemocí nebo z jiného důvodu); najít odvahu nemluvit „o“ ale mluvit „s“; vůbec sebrat odvahu a chuť se někoho, koho třeba úplně neznám, na něco zeptat. Církve je, myslím, jediným společenstvím na světě, kde se opravdu mohou „setkat“ lidé různých generací, muži, ženy, lidé z různých profesí, různého vzdělání, sociálního prostředí. Je škoda, že téhle výhody a této možnosti obohacení více nevyužíváme, že se sborové obědy a odpoledne staly záležitostmi omezeného okruhu lidí, protože se třeba se staršími nikdo z mladších moc nebavil.

Za těch dvanáct let se hodně a k lepšímu změnila ekonomická situace sboru. Odstartovalo to asi sbírání peněz na nová okna na faře. Velmi nám tehdy pomohl stotisícový dar bratra faráře Josefa Veselého a to, že nám církev jeden rok odpustila personální fond. Zároveň se zvýšila naše obětavost – saláry a dary. Snad si i vesměs už uvědomujeme, že co si nezaplatíme, to nebude. I když je asi ještě dost otázek nad tím, jakými způsoby peníze v celé naší Českobratrské církvi evangelické tečou. Určitě pomáhají pravidelné platby saláru, úspěšné grantové žádosti na konkrétní práci či stavební účel, velké až „sponzorské dary“ jednotlivců, nebýt lakomý a nemyslet si, že to za mě udělá či dá někdo jiný, ale velmi zásadním způsobem nás finančně drželo také několik velmi obětavých sester a bratrů z nejstarší generace sboru. (Jestli je něčí práce pro sbor opravdu neviditelná a zároveň naprosto klíčová, tak je to Jirka Květon, který mu po večerech léta dělá rok od roku složitější účetnictví.)

Zavřeli jsme kazatelskou stanici v Přísnoticích, kde se řadu let konaly bohoslužby ve škole. Bylo to milé prostředí na malých židličkách, ale ve škole plné drahého vybavení se bohoslužby stávaly stále rizikovějšími a nebyla tu možnost mít otevřené dveře pro neznámé příchozí. Práce v diaspoře je poznamenána tím, že v nich farář nebydlí, členové ubývají, stárnou a zároveň tam chybí zapálené osobnosti, které by se staraly o jejich samostatnou práci. Moc rád však vzpomínám na těch pár let, kdy jsme se scházeli na biblické hodiny u Svobodů v Přísnoticích a u Faltýsků v Blučině. Byl to hezký model malé církve. Nešpory pro mě byly někdy náročné a nedělní odpoledne s rodinou mi chyběla, ale i pro mě se také většinou staly pěknou tichou chvílí duchovního zakončení týdne. Mrzelo mě, že také více méně zašly na úbytě. Považuji za problém, že jsme ve staršovstvu neměli pořádně čas a vůli na nějaké strategické přemýšlení o jednotlivých setkáních ve sboru – do čeho napřít energii a co včas opustit. Čeká nás dost pravděpodobně spojení se sousedními sbory. Bude to akt naší odpovědnosti a solidarity, také to může být velké obohacení v nových lidech a zkušenostech. Ale bude to nemalá práce právě strategická.

Sbor funguje díky Bohu a díky tomu, že se najdou lidé, kteří jsou ochotni dát nejen peníze, ale také svou energii. Není jich u nás málo, ale také jich není moc. A sbor roste a krásní jen úměrně této energii, kterou do něj nějak koordinovaně vložíme. Bude existovat, když se najde dost lidí, kteří odpovědně budou jednat ve staršovstvu, učit nedělníku, chodit na brigády i na návštěvy, postaví se ke dřezu v kuchyňce Husova domu, budou doprovázet na hudební nástroj, organizovat setkání mládeže, uklízet atd., zkrátka nebudou čekat na to, až

to někdo udělá, zorganizuje, ale vyvinou vlastní aktivitu. Přejde mi to klíčové – sbor je do značné míry takový, jaký si ho uděláme a jestli se v něm jen nepovezeme.

Za velký zázrak považuji vybudování Chráněného bydlení Diakonie ČCE. Na sobě si uvědomuji, že postupně zapomínám na všechny bolesti, trápení, probdělé noci, problémy, konflikty a čím dál tím víc se dívám na to neuvěřitelné, že ten dům stojí, funguje, slouží. Asi nezapomenu na chyby, které jsme po cestě udělali. Někdy mě mrzí, že si ještě stále úplně neuvědomujeme, že to je naše služba (diakonie), že to není (jen) pro nás, ale že jsme tím napomohli tomu, aby pár lidí mohlo trávit závěr života v důstojném prostředí. Starost mám o to, aby se sepětí se sborem nevytratilo, aby se z toho nestala „budova vedle“. Jsme spolupracujícím sborem brněnské Diakonie ČCE. Tak na to, že tato spolupráce od nás něco vyžaduje (ale také nás hodně může obohatit), nesmíme zapomínat. Může to být v drobnostech – návštěvách, pozváních, malé finanční podpoře.

Myslím, že se párkrát ukázalo, že nejsme sbor lakomý a že umíme pomoci i druhým (různé sbírky, adopce na dálku, Broumov, právě stavění Diakonie ad.). Někdy si říkám, že možná máme občas problém s přijímáním pomoci od druhého a s tím říci si o ni.

Kázal jsem většinou na nějaký předem daný soubor textů – nějak se tím pokoušel sbor zpevňovat ve víře. Radost mám ze zpěvu, z hrajících dětí, z toho, že jsme začali zpívat ze Svítá, že jsme spolu zůstávali po bohoslužbách (i na zahrádce u Pavla). Mrzí mě, že jsme se neshodli na účasti dětí u večere Páně. A také, že se mi moc nedařilo zapojovat více lidí do aktivní účasti na bohoslužbách. Nechtěl jsem nutit...

Několik pokusů o modlitební chvíle selhalo. Společné modlitby jsou někdy těžké, ale bez nich sbor být podle mého názoru nemůže.

Sborové budovy představují velké břímě. Hlavně kostel, byť skýtá mnohé příležitosti jako krásný prostor s dobrými varhanami a výhledem do krajiny. Ze všech stavebních aktivit, na které padla velká pozornost staršovstva a nemalá část našich rozpočtů, považuji za nejvýznamnější, že se podařilo v Husově domě vybudovat důstojné prostředí pro nedělní.

Spolupráce s YMCA Brno (MC Nosislávek) je podle mě dobrým zdrojem navazování vztahů s lidmi v městečku. Hlavně s těmi, kteří se do něj v posledních letech přistěhovali. Za Ivou Květonovou, Lenkou Svobodovou, Hankou Samsonovou a Alžbětou Mackovou je tu velký kus práce. Aktivita v tomto druhu činnosti je časově omezená (malými dětmi), ale vztahy mohou zůstat, stejně tak vazba k místům setkávání. Ale i tu platí to, co jsem psal výše o lidské energii.

Postupně jsem pochopil, kolik bolesti je ve vztazích „evangelíci a římská katolická“ v nejstarší generaci. Těžko si dnes představíme, jak bylo dětem, které v neděli vstávaly do hádky rodičů, protože na tatínka i maminku čekaly v jejich kostelích při nejlepším pohledy úkosem a narážky. Dnes se to však stalo snad již jen folklórem, který je udržován spíše lidmi, kteří nechodí ani do jednoho kostela, a na obou stranách si uvědomuje, že je víc toho, co nás spojuje, než rozděluje. Společné svědectví však našemu městečku stále dlužíme.

Všechna setkání s partnerskými sbory byla moc fajn. Může to být zdroj inspirace, jak co dělají a řeší jinde. Vlivem stárnutí, únavy z práce, velké zapřeženosti na ně ovšem nezbývá moc sil. V Gubenu i v Hasseltu vztahy asi navíc zůstaly záležitostí jedné generace.

Představoval jsem si větší podporu obce, když jsme stavěli Diakonii, ale jinak jsou naše vztahy snad korektní a také od ní dostáváme v posledních letech nemalou podporu na různé akce spojené s kostelem.

Dost mi zprvu šlo o pořádání různých kulturních akcí (divadel, koncertů) a besed s hosty. Hlavně ze začátku jsem se pak trápil nad malou účastí ze sboru i z obce. Časem se snad podařilo najít nějakou únosnou míru v počtech a já jsem nějak zas pochopil, že každý má právo na své priority. Tomu malému zájmu (o koncerty, besedy a divadla) ze strany sousedů jsem vlastně neporozuměl nikdy. Zároveň jsem si také víc uvědomil, že sbor nemá být kulturní instituce, ale soustředit se na to, k čemu tu opravdu je...

Snažil jsem se nějak trochu využít své zkušenosti s různou prací kolem grafiky, editorství a tisku. Jedenáct let už vydáváme knížku biblických meditací *Zastav se na chvíli*. Vychází v nákladu přes 2000 kusů a snad dobře slouží v mnoha sborech naší církve jako dárek při návštěvách. S velkým ohlasem se setkala i kniha modliteb *Vždyť se mnou jsi ty*, kterou jsme vydali v roce 2018. Tuto naši činnost jsem vnímal jako aktivitu směřující k rozvoji spirituality v naší církvi a jako „vnitřní misi“. Zároveň jsme měli pro členy našeho sboru také dobrý dárek. Podařilo se i vydat historickou knížku o našem sboru *I zůstávali v učení apoštolském*.

Za těch dvanáct let nás spousta z Vás různě podporovala od brambor přes víno a vajíčka až po to, že jste někteří pamatovali dokonce na narozeniny našich dětí. Moc za to děkujeme. Děkuji také staršovstvu, že mě podpořilo v dalším vzdělávání.

Nic bych nebyl bez Alžběty, bratra kurátora Vladimíra Lukla a Ivy Květonové.

Jsem přesvědčen, že na faráři zas tak moc nezáleží a ani záležet nemá. Je důležité, jak to má jeden každý z nás s Pánem Bohem a jak to máme mezi sebou.

Ondřej Macek

ZÁVĚREM

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme za pravidelné i nepravidelné služby ve sboru. Rádi bychom zde zmínili alespoň některé z těch nejpravidelnějších. A omlouváme se za opomenutí, nejsou úmyslná.

Děkujeme varhaníkům (Hana Gottfriedová, Marta a Ondřej Židkovi, Aleš Lukl, Lenka Dobrovolná, Vít Bébar); děkujeme učitelům nedělní školy (Alžběta Macková, Gabriela Březinová, Radka Raflová, Miloš Dobrovolný, Vlastimila Ryšavá, Filip Ryšavý, Ilonka Chrastilová, Jenda Ryšavý, Hana Svobodová, Hana Samsonová, Karolína Květonová, Zuzka Vítková, Barbora Židková, Bohdan Chrastil); děkujeme službě (presbyteři a Jitka Brchaňová, Vladimír Vrbas, Bohdan Chrastil, Jaroslav Koláček, Pavel Samson); děkujeme zvukařům (Ondřej, Filip, Samuel, Čestmír Ryšavých); děkujeme za distribuci církevních časopisů Hance Samsonové; děkujeme účetnímu Jiřímu Květonovi, pokladní Lence Svobodové a jejich pomocníkům (Jitce Brchaňové, Čestmíru Ryšavému); děkujeme za úklid Husova domu, kostela, fary: Mileně Luklové, Marii Bartuškové st., Anně Samsonové, Janě Krišpínové, Vlastimile Ryšavé, Alžbětě Mackové, Josefovi, Karolíně a Ivě Květonovým; děkujeme hospodářům za starost o naše budovy (Roman Krišpín, Luboš Samson, Jiří Svoboda, Lubomír Hainz); děkujeme Haně Gottfriedové, Martě Židkové, Vítu Bébarovi, Jiřímu Svobodovi, Radce Raflové, Alžbětě Mackové za nácvik písní a všem příležitostným zpěvákům; děkujeme dětské hudební skupině; děkujeme také redakci sborových listů (Lenka Dobrovolná, Vladimír Svoboda); děkujeme všem, kteří pomáhají chystat všemožná občerstvení a kávu po bohoslužbách a za jejich koordinaci a táhnutí Lubomíru Hainzovi; děkujeme těm, kteří pomáhají chystat setkání v diaspoře (Hana Gottfriedová, Pavel Hnilica); děkujeme hráčům naší dechové kapely (Vladimír Lukl, Jan Lukl, Tomáš Lukl, Ondřej Svoboda, Jan Brchaň, Filip Ryšavý, Jiří Svoboda); děkujeme Jitce Brchaňové za koordinaci sbírky pro Diakonii Broumov; děkujeme Lence Dobrovolné a Květonovým za pomoc s knížkami Zastav se; děkujeme za přípravu tábora Filipu, Ondrovi a Jendovi Ryšavým, Ivě Květonové, Barboře Zichové, Zuzce Vítkové, Barboře Židkové, Karolíně Květonové.

Děkujeme všem, kteří sboru pomáhají žít (svými silami, modlitbami, radami, kázáními, nápady, finančními příspěvky). **Děkujeme Pánu Bohu!**

FOTOGRAFICKÁ PŘÍLOHA

dětská hudební skupina
nacvičuje

rodinná neděle o božím království

nábožko

Škvarková Apolena v CHBN

umístění lavičky Charlie

natáčení pašijí

konfirmand se soustředí i v
roušce

posezení před kostelem

slib staršovstva
7. června

nábožko venku

konfirmace
21. června

Jiří Květon dělá výškové
práce na kostele

grilování v CHBN

tábor v Pusté Rybné

konfirmační soustředění

stavění betlému

rozvážení vánočních dárků
do rodin

Výroční zpráva FS ČCE v Nosislavi za rok 2020 Masarykova 156, 691 64 Nosislav. Internet <http://nosislav.evangnet.cz>; <https://www.facebook.com/EvanglickacirkevNosislavi/>; číslo bankovního účtu 2900034096/2010; IČ 48452831; farář Ondřej Macek (mobil 739244754, e-mail ondrej.macek@evangnet.cz); kurátor Vladimír Lukl (mobil 721866 861, e-mail vladimir.lukl@post.cz); pastorační pracovnice Iva Květonová (mobil 734857003, e-mail kvetonova@gmail.com). Zprávu sestavilo, 16. února 2021 schválilo a podává staršovstvo sboru.